

4 februari 2025

VAN ALLE DOMEINEN THUIS

verslag van de lerende
netwerkdag voor
ondersteuners van
immaterieel erfgoed

**VAKMANSCHAP & ERFGOED
DE BOUWJAREN P. 5**

**DAVY HERREMANS
ETWIE P. 11**

**ELLEN VANDENBULCKE
REKUUP P. 17**

**SARAH FRAUSSEN
HOU(D)T VAN ONS P. 21**

**WAANDER DEVILLÉ
GRAANZUIGER 19 P. 26**

**SANDER BUYENS
STOOMTREIN
DENDERMONDE-PUURS P. 32**

**DOMEIN 5- HET
IMMATERIEEL
ERFGOED VAN**

**AMBACHT,
TECHNIEK EN
VAKMANSCHAP**

ETWIE

BOEKRIJK

Vakmanschap
& Erfgoed

Voor een boeiende invulling rond domein 5 - het immaterieel erfgoed van ambacht, techniek en vakmanschap sloegen Bokrijk | Vakmanschap & Erfgoed en ETWIE de handen in elkaar. We vertelden over onze eigen projecten, maar gaven vooral ook het woord aan erfgoedzorgers uit ons netwerk die interessante cases kwamen presenteren. De ideale gelegenheid dus om nog eens te connecteren met onze collega's uit het immaterieel-erfgoedveld.

**ONS VERSLAG
VAN DE DAG
LEES JE HIER!**

A woman with dark hair and glasses, wearing a dark long-sleeved shirt, is working on a wall made of mud and straw. She is using a trowel to apply or smooth the material. The wall has a rough, textured appearance with visible straw fibers. The background is a warm, golden-brown color, possibly a field or a large pile of straw. A large teal diagonal shape covers the left side of the image, containing the title text.

VAKMANSCHAP & ERFGOED DE BOUWJAREN

De landelijke dienstverlener Vakmanschap & Erfgoed verbindt historische bouwtechnieken met de kansen en uitdagingen van vandaag. Doorheen de bouwjaren geven ze deze technieken een plek in het heden en de toekomst.

Om vakmanschap zo goed mogelijk te borgen, te onderzoeken en door te geven kiest V&E voor een grondige en stapsgewijze aanpak.

WAT ZIJN DE BOUWJAREN?

De bouwjaren zijn thematische periodes van 18 maanden waarin één historische bouwtechniek of materiaal centraal staat. Tijdens het bouwjaar combineert V&E onderzoek, samenwerking en kennisdeling om deze technieken beter te begrijpen en hun hedendaagse relevantie aan te tonen. Die ligt bijvoorbeeld in duurzaamheid en circulariteit.

DE FASES

Elk Bouwjaar bestaat uit drie fases. In de groeifase vergaren ze kennis en bouwen ze een netwerk op. Dat doet V&E door een veldtekening te maken van het vakmanschap en de beoefenaars (van?) vandaag en (maakt?) daaruit voortvloeiend een noden- en kansenanalyse voor de toekomst.

In de oogstfase vertaalt V&E de vergaarde inzichten naar concrete acties zoals borgingsprojecten, workshops en docu's. Het doel is om samen met de community in te gaan op de noden en kansen die bleken uit de vorige fase. De voornaamste nood die nu reeds blijkt is de transmissie van techniek.

In de evaluatiefase verzekeren ze een blijvende impact voor de opgebouwde expertise en de behaalde resultaten door ze te delen en te evalueren en ons netwerk te versterken.

LEMEN & VITSEN

Het huidige bouwjaar staat in het teken van lemen en vitsen, oftewel het maken van wanden uit een vlechtwerk van takken bestreken met leem. Ondanks haar grote relevantie voor restauraties én als hedendaagse duurzame bouwmethode ligt de expertise slechts bij een beperkt aantal vakmensen. Om het voortbestaan te garanderen zijn gerichte en participatieve acties nodig.

Borgingsacties hebben een basis van gedegen informatie nodig. Daarom vangen we aan met een onderzoek dat zal resulteren in een veldtekening. Deze veldtekening zijn meer dan een overzicht van wie er in Vlaanderen met leem werkt. Men streeft ook naar een analyse van de kansen en noden bij zowel vakmensen als erfgoedgemeenschappen.

TRACKS4CRAFTS

De inspanningen van V&E beperkten zich niet tot de bouwjaren maar zetten zich verder in het Europese project van Bokrijk. V&E en het Openluchtmuseum Bokrijk zijn namelijk partners in het project 'Tracks4Crafts', onderdeel van dat het Horizon-Europe programma. Het doel van Tracks4Crafts is te onderzoeken welke innovaties er mogelijk zijn om vakmanschap door te geven.

Onder Tracks4Crafts bevinden zich acht pilootprojecten. Working Wicker Digitally is het pilootproject van Bokrijk, in samenwerking de UAntwerpen. Met augmented en virtual reality tracht Working Wicker Digitally een tool te ontwikkelen die vakmanschap kan helpen doorgeven.

FOCUS VAKMANSCHAP

Van 2020 tot en met 2023 trokken V&E en Werkplaats Immaterieel Erfgoed het samenwerkingsproject Focus Vakmanschap.

Het doel van het project was de ontwikkeling van een methodologie en toolbox voor het audiovisueel documenteren, delen en activeren van het immaterieel erfgoed van vakmanschap in Vlaanderen. Aanvullend is deze methodologie sterk in de praktijk uitgetest, wat geresulteerd heeft in elf sterke documentaires.

Focus Vakmanschap is een meerjarig project (2020-2023) dat Vakmanschap & Erfgoed realiseerde samen met Centrum Agrarische Geschiedenis (CAG), CEMPER, ETWIE, HISTORIES vzw, PARCUM, FARO. Vlaams steunpunt voor cultureel erfgoed, en Werkplaats immaterieel erfgoed, met de steun van de Vlaamse Overheid.

DAVY HERREMANS ETWIE

Davy Herremans, coördinator van de Expertisecel voor Technisch, Wetenschappelijk en Industrieel erfgoed (ETWIE), licht enkele projecten waarmee ETWIE het immaterieel erfgoedveld ondersteunt.

GROOT GERIEF

Van 14 tot 17 oktober 2025 host ETWIE de Big Stuff conferentie. Deze driejaarlijkse bijeenkomst brengt museumwerkers, academici en vrijwilligers uit de hele wereld samen om te reflecteren over de zorg voor ‘Big stuff’, grote erfgoedobjecten.

Het thema van de komende editie is ‘Skills and Machines - a living partnership’, en draait rond de problematiek van, maar ook de mogelijkheden voor het doorgeven van kennis en vaardigheden om machines met erfgoedwaarde te laten werken.

Met telkens vier presentaties in de voormiddag en verschillende excursies in de namiddag, wil ETWIE een ruim, boeiend en praktijkgericht programma aan de deelnemers aanbieden.

Neem een kijkje op bigstuff2025.info om op de hoogte te blijven van alle nieuwtjes.

STOOM IN VLAANDEREN EN BRUSSEL

Stoommachines, ze blijven tot de verbeelding spreken. Ooit waren er duizenden actief in Vlaanderen, maar wat er met deze symbolen van de industriële revolutie gebeurd is in onze contreien, daar weten weten we vandaag eigenlijk vrij weinig over.

Aan de slag dus! ETWIE wil de komende jaren het stoomerfgoed in Vlaanderen en Brussel in kaart brengen, want wat is er nu eigenlijk van (stationaire) stoommachines overgebleven? Waar staan ze? Wie is er in Vlaanderen en Brussel liefhebber van dit erfgoed? Wie sleutelt er aan?

Wie heeft er eventueel zelf verzameld? Wie kan er mee omgaan, ze opstarten of in werking laten zien? Welke kennis over deze stoommachines is aan het verdwijnen en bij wie zit die dan? Of is de kennis reeds verdwenen, maar hebben we er wel nood aan?

Op 24 februari 2025 trapt ETWIE daarom een initiatief af om de komende jaren de vele stoommachines die her en der bewaard zijn in kaart te brengen, met als doel om gaandeweg zicht te krijgen op al wie in Vlaanderen gepassioneerd met stoom bezig.

Het traject dat ETWIE de komende maanden en jaren afleggen, kan je volgen via de [website](#).

RODE LIJST

Het documenteren en borgen van bedreigde vaardigheden en technieken staat hoog op de agenda's van de Werkplaats Immaterieel Erfgoed en alle LDR, dus ook die van ETWIE.

De komende jaren werkt ETWIE daarom aan een **inventaris** van bijzondere technische vaardigheden in een overkoepelende 'Red List' van bedreigde ambachten, vaardigheden en technieken in Vlaanderen. Ook in Groot-Brittannië bestaat zo'n Red List for endangered crafts, die als inspiratie dient.

Naast het opmaken van een lijst, wordt ook gewerkt aan het **documenteren** van deze bedreigde technische vaardigheden. In dat kader produceerde ETWIE intussen twee mini-documentaires: 'Riffelen, een specialisatie die verdwijnt' en 'Focus Vakmanschap - Taxidermie'. Daarnaast werd een samenwerking opgezet met de UAntwerpen studentenproject opgezet binnen de cursus Heritage: Participatory Methods, Democratisation and Stakeholders, waarbij een 60-tal studenten diepte-interviews gaan afnemen bij mensen of organisaties die bedreigde, erfgoedwaardige vaardigheden beheersen.

In een volgende stap kan een bepaalde techniek dan **gewaardeerd** worden aan de hand van de erfgoedwaarde en mate van bedreiging waarmee ze geconfronteerd wordt.

Spot je bijzondere technische vaardigheden in je eigen omgeving? Geef dan zeker een seintje aan kennismedewerker Lieselot via lieselot@etwie.be.

ELLEN VANDENBULCKE REKUUP

Ellen Vandenbulcke is programmamaker vakmanschap & duurzaamheid bij de Republiek in Brugge. In die hoedanigheid ondersteunt ze onder meer het netwerk Handmade in Brugge, een ruime verzameling van lokale makers. Eén van de projecten binnen dat netwerk is Rekuup, dat draait rond de circulariteit van consumptieproducten.

CONSUMINDEREN

De 21ste eeuw wordt getypeerd door de consumptiemaatschappij, waarin we worden overspoeld door goedkope spullen van ondermaatse kwaliteit. Niets kopen is zeer moeilijk, maar áls je iets koopt, kan je dat wel bewust proberen te doen.

Investeren in kwaliteit of in ambachtelijke spullen die we weer moeten leren koesteren, herstellen en repareren, dat is waar Handmade in Brugge op inzet.

Het project ontpopte zich in 2014 uit Quartier Bricolé, aangedreven door wat nu bekendstaat als Werkplaats Immaterieel Erfgoed. Het promoot, ondersteunt en verbindt meer dan 100 makers van ambachtelijke producten, elk uit een andere discipline. Het netwerk zet sterkt in op samenwerkingen en gezamenlijke workshops, want zo blijft de rode draad tussen de makers gegarandeert.

REKUUP

Met het project Rekuup tracht Handmade in Brugge klanten te motiveren om duurzaam en circulair te shoppen. De vakmensen in het project produceren lokaal en van hoge kwaliteit en je kan er terecht voor reparties en onderhoud. Tijdens dit project tracht Handmade in Brugge om makers met een eigen winkel meer te laten werken rond circulariteit.

Dit doen ze met experten-panels, infosessies, workshops en één-op-één-coaching. Leuke voorbeelden zijn ambachtelijke bakkers, reparateurs van aardewerk, en een lepelsnijder die enkel werkt met resthout.

De makers zijn enthousiast over het coachingstraject, al hebben eenmanszaken ook vooral tijd nodig hebben om op dreef te komen in het nieuwe systeem.

TOOLBOX

REKUUP was een tijdelijk project met Europese steun en werd eind 2024 werd afgerond. Om de opgebouwde kennis en methodieken van het team te ontsluiten, werd een (Engelstalige) toolbox ontwikkeld. Handmade in Brugge werkt intussen aan de vertaling van deze toolbox naar het Nederlands, die ten laatste eind maart tijdens het circulair festival wordt gepubliceerd op www.rekuup.be.

A woman with long dark hair, wearing a black short-sleeved top and a green skirt, is shown in profile from the waist up. She is smiling and looking down at a small wooden model of a building's structural frame that she is holding with both hands. The model consists of several vertical posts connected by horizontal beams, forming a series of triangular trusses. The background is a plain, light-colored wall. A large, dark teal diagonal shape covers the left side of the image, containing the text.

**SARAH FRAUSSEN
HOU(D)T VAN ONS**

Sara Fraussen, architecte en restaurateur, presenteerde haar educatieve, commerciële en toch ecologisch bewuste project “HOU(D)T VAN ONS”, waarbij ze haar kennis van vakkennis omzet in een educatief bouwmodel voor jong en oud.

DE OPZET

Sara Fraussen schreef haar masterthesis over de duurzame bouwmethoden die worden toegepast in vakwerkgebouwen. Als moeder en als architecte ervaarde zij een tekort in educatief speelgoed, waarin vernaculaire bouwtechnieken niet werden vertegenwoordigd.

Onder de naam HOU(D)T tracht ze knutselbare schaalmodellen van vakwerkgebouwen op de markt. Het is de bedoeling om via houten balkjes en authentieke houtverbindingen een brug te slaan tussen verleden en heden.

VAKWERKBOUW

Vakwerkbouw is geen willekeurig gekozen thema. Het is een doordachte traditie waarvan de oudste sporen in onze contreien dateren uit de 11e eeuw. Hoogstwaarschijnlijk bestond het hier al veel langer. In de 16e-17e eeuw vond het zijn architecturale toppunt. De voordelen zijn velerlei. De materialen zijn volledig natuurlijk. Er hoeft geen nagel of stuk ijzer aan te pas komen en alles kan lokaal gewonnen worden (hoewel de houtvoorraad in de late middeleeuwen al erg was geslonken). Het is herbruikbaar en comfortabel en daar bovenop kan het “ademen”. Daarmee bedoelt Sara dat leem van zichzelf vocht reguleert en de warmte vasthoudt. Ideaal voor de uitdagingen van toen en nu dus.

Het was ook een cultureel gegeven. De balkenstructuur werden geconstrueerd door een expert. Het opbouwen was echter een gelegenheid voor de hele familie, waarin het letterlijk werd “opgetrokken”.

Deze gebouwen werden trouwens beschouwd als een roerend goed. Ze konden heel gemakkelijk uit elkaar gehaald worden en verhuisd, als je tenminste kan zeggen dat een huis verhuisd kan worden. Zo kan een historisch gebouw soms vele kilometers verder worden teruggevonden dan de plek waar het initieel werd gebouwd.

EVOLUTIE VAN HET CONCEPT

Het model zoals het nu is, is gebaseerd op de spijker (graanopslagplaats) van Diepenbeek, die nu in het Openluchtmuseum Bokrijk staat.

Zoals Sara het beschrijft begon het met proefmodel na proefmodel na proefmodel om een pen-en gatverbinding vorm te geven die ook esthetisch aantrekkelijk is. Vervolgens moet de balans tussen kosten en kwaliteit worden gezocht als je een vermaktbaar product wilt bekomen. Het uiteindelijke resultaat was gestroomlijnd en vereenvoudigd, maar met behoud van het unieke karakter en de authenticiteit.

Gelukkig kon ze na haar initiële ontwerp rekenen op de begeleiding van VAKlab. VAKlab is het team dat vanuit BOKRIJK vakmensen begeleidt in innovatie en ondernemerschap. Tevens zijn zij de organisatoren van de BKRR-award. Als een van de tien genomineerden kreeg Sara de bijstand die het project hielp opbloeien.

HET EINDRESULTAAT

HOU(D)T is als LEGO voor volwassenen, waarbij je stap voor stap een authentiek houten model kunt bouwen. Het product is gemaakt van gerecycled en duurzaam hout, wat bijdraagt aan een milieuvriendelijke aanpak. De modellen zijn ontworpen om eenvoudig in elkaar te zetten, waardoor ze toegankelijk zijn voor een breed publiek.

Het eindresultaat beoogt om erfgoed, design en passie te verenigen in één uniek product dat zowel educatief als esthetisch waardevol is.

WAANDER DEVILLÉ GRAANZUIGER 19

Waander Devillé, curator van de maritieme collectie van het MAS, kwam een presentatie geven, met als insteek "Hoe hou je een bijna 100 jaar oude machine draaiende, terwijl je rekening houdt met hedendaagse normen en voorschriften?"

De maritieme collectie van het MAS bestaat uit 'kleine dingen én grote stukken'. Eén van die (heel) grote objecten is de stadsgraanzuiger 19, die het MAS deelt met Museum Rotterdam.

EEN STUKJE GESCHIEDENIS

In de 19de eeuw bestond quasi de helft van de laad- en losbewegingen uit leveringen van graan dat vooral uit Amerika kwam. Omwille van die reden werden silo's gebouwd in de haven en werden innoverende oplossingen gezocht om het laden en lossen te optimaliseren.

Begin 20ste eeuw resulteerde dit in de aankoop van een aantal graanzuigers. Niet alleen in Antwerpen, maar onder meer ook in Rotterdam en Hamburg. Deze zuigers waren werkzaam tot de jaren '70, waarna overgeschakeld werd op andere, nieuwere technieken.

GRAANZUIGER 19

Deze Antwerpse graanzuiger werd door het Museum Rotterdam aangekocht om zo voldoende wisselstukken 'in huis' te hebben voor de graanzuiger die ze al hadden. Wat bleek? Graanzuiger 19 was eigenlijk in betere staat en werd daarom opgenomen in de collectie, als enige operationele graanzuiger ter wereld!

In 2015 dienden het Museum Rotterdam en het MAS een dossier in om de graanzuiger gezamenlijk te beheren. Dit werd goedgekeurd, en sinds 2018 is Graanzuiger 19 ook erkend als varende erfgoed.

De erkenning brengt bepaalde verplichtingen, maar ook financiële middelen met zich mee. Concreet betekent dit dat de graanzuiger moest (en kon) gerestaureerd worden om te voldoen aan de huidige regelgeving.

RESTAURATIE

Net als wagens, moeten ook vaartuigen periodiek gekeurd worden. Zo'n keuring loopt niet altijd van een leien dakje, want waar een erfgoedinstantie alle oude materialen zorgvuldig wil bewaren, wil een keurder vaak alle oude en dus onveilige materialen verwijderen. Belangrijke lessen uit een eerdere restauratie en keuring van Vlotkraan 9 in de collectie:

Neem tijd om een grondige voorbereiding te maken, want eens op het droogdok kan een vaartuig niet meer weg tot het gerestaureerd is. Een degelijke planning en een overzicht van welke materialen en (herstel)technieken door wie beheerst worden, zijn dus heel belangrijk. Weet dat erfgoed vaak een grijze zone inneemt in de wetgeving.

Een keuring is op die manier ook een kwestie van compromissen vinden. Vlotkraan 9 zal bijvoorbeeld iets vaker gekeurd worden, omwille van de oudere materialen. Bij Graanzuiger 19 zorgt de stoommachine ervoor dat het vaartuig volgens de Belgische wetgeving bij elke grensovergang moeten gekeurd worden. Omdat de Graanzuiger vrij regelmatig verhuist van België naar Nederland en omgekeerd, was dit eigenlijk onbegonnen werk. Uiteindelijk kreeg het MAS toestemming om met een Nederlands certificaat te varen, dat slechts tweejaarlijks moet vervangen worden.

KENNISOVERDRACHT

Het verhaal van de graanzuiger wordt doorgegeven met een expo binnenin het vaartuig en de publicatie 'Stadsgraanzuiger 19. De redding van een havenicoon.' De focus ligt daarbij vooral op het sociale verhaal en de geschiedenis van de graanzuiger, en minder op de technische werking.

De kennis over de werking en het onderhoud van zo'n groot collectiestuk zit voorlopig nog in de hoofden van de mensen die ermee gewerkt hebben en nu als vrijwilliger bij de graanzuiger betrokken zijn. Zij geven die kennis wel door, maar daar is nog veel ruimte voor verbetering.

A photograph of the interior of a steam train dining car. The scene shows a table set with a white lace tablecloth, several wine glasses, and silverware. The seating consists of plush, green and white vertically striped armchairs. A large window on the left side of the frame looks out onto a blurred landscape. The interior walls are made of dark wood. A diagonal teal-colored graphic element cuts across the upper right portion of the image, serving as a background for the title text.

SANDER BUYENS STOOMTREIN DENDERMONDE-PUURS

Sander Buyens, voorzitter van vzw Stoomtrein Dendermonde - Puurs, kwam vertellen over de uitdagingen die gepaard gaan met het in stand houden van historisch spoorwegmaterieel.

Het stoomtreinscentrum Dendermonde-Puurs is eigenlijk een levend museum met zowel roerend - of in dit geval rollend - als onroerend erfgoed onder de vleugels. Dat brengt heel wat logistieke en administratieve uitdagingen met zich mee.

SUCCESSEN...

Concreet opereert de organisatie volledig dankzij vijftig vrijwilligers die alles doen. Dit gaat zowel over de technische als administratieve taken: van de restauratie van de treinen over het onderhoud van de spoorlijnen tot de publiekswerking. De laatste jaren vindt ook veel jeugd de weg naar de vzw, wat toch vrij uniek is in de erfgoedwereld.

Ook qua bezoekers was 2024 was een geslaagd jaar. Het bezoekersaantal lag hoger dan voorgaande jaren, wat vooral kon door meer toeristisch te denken en treinverbindingen te maken met locaties die een breed publiek aanspreken zoals een speeltuin, Buggenhout aan de Schelde ...

De spoorlijn van 14 km is volledig operationeel en wordt tweejaarlijks gekeurd door Infrabel. Het onderhoud en de restauratie van het spoor gebeurt door het vrijwilligersteam van de vzw. Jaarlijks restaureert het team één kilometer spoor, sinds 2024 staat de teller op acht afgewerkte kilometers.

EN UITDAGINGEN

Vele reizigers

In 2024 werden tienduizend reizigers ontvangen, wat veel werk vraagt. Ook om de vele samenwerkingen en evenementen op te zetten, zoals

- 'Scheldeland in stoom' met een aanbod van allerhande stoomactiviteiten: stoomboten, stoomtreinen, oldtimers
- samenwerking met Baasrode
- zomerritten: elke weekend ritten
- degustatieritten
- Scheldeland dining express: interieur van Henri Van De Velde, rijtuig in concessie van Trainworld
- Erfgoeddag en Open Monumentendag: op die dagen kunnen mensen gratis meereizen met de trein

Een unieke erfgoedcollectie

België was een van de grootste exportlanden qua locomotiefbouw, maar dat is niet algemeen geweten. We focussen vaak op de spoorwegen in Vlaanderen, maar eigenlijk rijden onze locomotieven overal in het buitenland.

Het treincentrum gaat daarom actief op zoek naar manieren om zorgzaam met dit erfgoed om te gaan en het in de kijker te zetten.

- op de planning: de oudste (en op een na oudste!) stoomlocomotief van het Europese vasteland restaureren en in werking laten treden op spoorweg.
- de rijtuigen van 1900 tot 1955 worden gerestaureerd, tot aan de interieurs toe. Daar hoort ook een zoektocht naar de correcte stoffen bij

Behoud van kennis

Het behoud van kennis rond stoomketels en de algemene spoor- en locomotieftechnieken is een van de speerpunten en tegelijk grootste uitdagingen van het treincentrum.

Een klein voorbeeld: een defecte koperen plaat zette een zoektocht in gang naar oplossingen voor een herstelling. De kennis en vaardigheden om koper te lassen, bevinden zich niet meer in ons land, en moest dus in Engeland gebeuren. Het vastklinken van de plaat kon door een vrijwilliger van de vzw gedaan worden, mits kennisuitwisseling met andere spelers in Engeland, Polen en Tsjechië.

Er wordt niet alleen gezocht naar oplossingen voor impromptu problemen, maar ook echt ingezet op het bewaren en doorgeven van kennis.

- Er is de mogelijkheid om een opleiding tot stoommachinist te volgen, al gaat dat niet van een leien dakje. Omwille van de (hedendaagse) Belgische veiligheidsregelgeving duurt zo'n opleiding namelijk vier jaar.
- De vzw zet zich in om de vier laatste handbediende overwegen van België te goed te beheren, opnieuw in overeenstemming met Infrabel. Op die manier kan de kennis over zo'n handbediening bewaard blijven.

CO₂-uitstoot

Stoomtreinen rijden natuurlijk op steenkool, en dat laat z'n sporen na op vlak van uitstoot. De vzw werkt al 15 jaar met zwavelarm steenkool, maar er is nog een weg te gaan om alternatieven te vinden voor die steenkool.

- er wordt uitgekeken naar de zoektocht van Pairi Daiza, waar meer middelen zijn om alternatieven te onderzoeken
- ook een (gedeeltelijke) compensatie voor de CO₂-uitstoot via het groenbeheer van het terrein is een piste
- beleidsmatig zijn er misschien mogelijkheden om het regelgevend kader voor dergelijke erfgoedinitiatieven te herbekijken

Vrijwilligersploeg

Een grote uitdaging voor een vlotte werking is het op peil houden of zelfs uitbreiden van de vrijwilligersploeg. Er wordt hiervoor ingezet op het engageren van jongere mensen.

Hierover komen veel vragen uit het publiek! Hoe pakt de vzw deze zoektocht naar nieuw bloed aan?

- er is een samenwerking met een lokale technische school: leerlingen zelf het heft in handen laten nemen en hen aan een locomotief en authentiek hekwerk laten sleutelen

- de locomotief werd naar de school gebracht en 'ter beschikking gesteld' om de leerlingen zelf een restauratie te laten uitvoeren
- daarna werd de locomotief naar Baasrode overgebracht om met eigen jonge mensen aan te werken
- op zaterdag en zondag wordt er echt samengewerkt over de verschillende generaties heen
- er is ook kennisoverdracht via specifieke opleidingen (cf. stoommachinist) waarbij de oudere generatie de jongere opleidt
- de jongeren kijken op naar de oudere generatie, maar het is belangrijk om veel ruimte te laten voor hun eigen initiatief

Dit werkt! De motivatie van de jongeren om de schouders onder het project te zetten, is groot.

Er komt ook een vraag uit het publiek over het waarderen van de vrijwilligers. Hoe blijven ze geëngageerd?

- waardering en voldoening zit voor een groot deel in de groei van het project
- het bestuur waakt er ook over om voldoende financiering voor ledenuitstappen te voorzien en te focussen op een heldere communicatie naar de ploeg toe

met dank aan

ETWIE

BOKRIJK
Vakmanschap
& Erfgoed

WERKPLAATS
IMMATERIEEL
ERFGOED